

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 16. prosinca 2015. [\[Multimedia\]](#)

Milosrđe i opraštanje svakodnevno provoditi u djelo

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prošle nedjelje su otvorena Sveta vrata u katedrali u Rimu, u Bazilici svetoga Ivana Lateranskog, te su otvorena Vrata milosrđa na katedrali svake pojedine biskupije na svijetu, također u svetištima i crkvama koje su odredili biskupi. Jubilej je diljem svijeta, ne samo u Rimu. Želio sam da taj znak svetih vrata bude prisutan u svakoj mjesnoj Crkvi, da Jubilej milosrđa može postati iskustvo svake osobe. Sveta godina, na ovaj način, otpočela je u cijeloj Crkvi i slavi se u svakoj biskupiji baš kao i u Rimu. Također, prva Sveta vrata otvorena su u samom srcu Afrike. Rim je vidljivi znak sveopćeg zajedništva. Neka to crkveno zajedništvo postane sve intenzivnije, da Crkva bude u svijetu živi znak Očeve ljubavi i milosrđa.

Nadnevak 8. prosinca također je želio naglasiti tu potrebu, povezujući, s vremenskim razmakom od 50 godina, početak Jubileja sa zaključenjem Drugog vatikanskog koncila. Naime, Koncil je promatrao i predstavio Crkvu u svjetlu otajstva zajedništva. Proširena po cijelom svijetu i organizirana u mnoge krajevne Crkve ona je, međutim, uvijek i samo jedna Crkva Isusa Krista, ona koju je on htio i za koju je samog sebe prinio. "Jedna" je to Crkva koja živi od samog Božjeg zajedništva.

To otajstvo zajedništva, koje čini Crkvu znakom Očeve ljubavi, raste i sazrijeva u našem srcu, kad nam ljubav, koju prepoznamo u Kristovu križu i u koju uranjamo, daje ljubiti kao što on nas ljubi. To je beskrajna Ljubav, koja ima lice opraštanja i milosrđa.

Ali milosrđe i opraštanje ne bi trebale ostati tek lijepe riječi, već ih je potrebno provoditi u djelo u svakodnevnom životu. Ljubav i opraštanje su vidljivi i konkretni znak da je vjera preobrazila naše srce i omogućuje nam izraziti u nama sâm Božji život. Ljubiti i opraštati kao što Bog ljubi i oprašta. To je program života koji ne zna za prekide ili iznimke, već nas potiče uvijek ići dalje, neumorno i bez prestanka, sa sigurnošću da nas podupire Božja očinska prisutnost.

Taj veliki znak kršćanskog života prerasta zatim u mnoge druge znakove koji su karakteristični za Jubilej. Mislim na sve one koji prelaze prag nekih od svetih vrata, koja su u ovoj godini istinska Vrata milosrđa. Vrata pokazuju samoga Isusa koji je rekao: "Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti" (Iv 10, 9). Proći kroz Sveta vrata je znak našeg povjerenja u Gospodina Isusa koji nije došao zato da sudi, već da spasi (usp. Iv 12, 47). Čuvajte se obješenjaka i prepredenjaka koji vam kažu da ćete morati platiti: ne! Spasenje se ne plaća. Spasenje se ne može kupiti. Vrata su Isus, a pristup Isusu je slobodan! On sâm govori o onima koji ulaze kako se ne pristoji, i jednostavno kaže da su to lopovi i razbojnici. Ponavljam, pazite se: spasenje je besplatno. Prolazak kroz Sveta vrata je znak istinskog obraćenja našeg srca. Dok prolazimo kroz ta vrata dobro se sjetiti da moramo držati širom otvorena također vrata našeg srca. Stojim pred Svetim vratima i molim: "Gospodine, pomози mi širom otvoriti vrata svog srca". Sveta godina neće dati mnogo ploda ako vrata našeg srca ne puste Krista koji nas potiče ići prema drugima, kako bismo im donijeli njegovu ljubav. Dakle, kao što Sveta vrata ostaju otvorena, jer je to znak prihvaćanja kojim Bog prihvaća nas, tako neka i naša vrata, vrata našeg srca, budu uvijek širom otvorena kako ne bismo isključili nikoga. Pa ni onoga ili onu koji mi smeta i dosađuje: nikoga.

Važan znak Jubileja je i ispovijed. Pristupiti sakramentu kojim bivamo pomireni s Bogom isto je što i imati izravno iskustvo njegova milosrđa. To znači naći Oca koji oprašta: Bog oprašta sve. Bog nas razumije i u našim ograničenjima, razumije nas i u našim proturječjima. I ne samo to, on nam svojom ljubavlju govori da upravo kad priznamo svoje grijehe on nam biva još bliži i potiče nas gledati prema naprijed. Kaže i nešto više: da kad priznamo svoje grijehe i zatražimo oprostjenje, na nebu zavlada slavlje. Isus slavi: to je Njegovo milosrđe: ne dajmo se obeshrabriti. Naprijed, naprijed s tim!

Koliko puta sam čuo ovo: "Oče, ja ne mogu oprostiti susjedu, kolegi s posla, susjedi, svekrvi, punici, rođakinji." Svi smo to čuli: "Ja ne mogu oprostiti." Ali kako se može tražiti od Boga da oprost nama, ako mi nismo sposobni oprostiti? A oprostiti je nešto veliko, no to nije lako, jer je naše srce siromašno i svojom vlastitom snagom ne uspijeva to učiniti. Ali ako smo otvoreni za primanje Božjeg milosrđa prema nama i mi samo postajemo sposobni opraštati. Toliko puta sam čuo ove riječi: "Ali tu osobu nisam mogao smisliti: mrzio sam je. Ali jednoga dana pristupio sam Gospodinu, zamolio ga za oprostjenje za svoje grijehe te ujedno oprostio toj osobi." To su svakodnevne stvari. I ta nam je mogućnost bliska.

Stoga, samo hrabro! Živimo Jubilej počevši s tim znakovima koji uključuju veliku snagu ljubavi. Gospodin će nas pratiti da nas dovede do toga da iskusimo druge važne znakove za naš život. Hrabro i samo naprijed!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana